

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.787 van 29 juni 2015
in de zaak A. 210.701/XIV-35.800**

In zake : Johan DE ROCKER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hans Herbrant
 kantoor houdend te 9880 Aalter
 Steenweg op Deinze 43b
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 november 2013, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 9 september
2013 waarbij het beroep tegen het besluit van de gouverneur van de provincie
Oost-Vlaanderen van 20 augustus 2012 wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een
verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker heeft een sportschutterslicentie en is in die hoedanigheid in het bezit van verschillende vuurwapens.

3.2. Op 20 februari 2012 dient verzoeker een aanvraag in voor een vergunning tot het voorhanden hebben van een revolver merk Smith & Wesson, model en type 44, kaliber .357 Magnum.

3.3. Op 20 augustus 2012 beslist de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen om de gevraagde vergunning te weigeren en om verzoekers recht om vuurwapens voorhanden te hebben in te trekken.

3.4. Met een beslissing van 9 september 2013 verwerpt de minister van Justitie verzoekers beroep tegen die beslissing van de gouverneur op de volgende gronden:

“[...]MOTIVERING

Artikel 11 van de wapenwet voorziet in een principiële vereiste van een vergunning voor het voorhanden hebben van alle vuurwapens en/of de daarbij horende munitie.

Deze vergunning wordt verleend door de gouverneur bevoegd voor uw verblijfplaats die, overeenkomstig artikel 11, §1 van de nieuwe wapenwet, een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen slechts kan afleveren na advies te hebben ingewonnen van de korpschef van de lokale politie van uw verblijfplaats en indien u voldoet aan alle voorwaarden die vermeld worden in artikel 11, §3 van de nieuwe wapenwet.

U beschikte sinds 17 januari 2008 over een sportschutterslicentie met nummer A- [...]. Deze is geldig voor de categorieën A (revolvers), B (pistolen), C (schoudervuurwapens gladde loop) en D (schoudervuurwapen getrokken loop). De wettige reden voor uw wapenbezit betreft dan ook sportief en recreatief schieten. Ingevolge de bestreden beslissing werd uw sportschutterslicentie inmiddels ingetrokken.

Op basis van artikel 12, 2° van de wapenwet zijn houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld van de voormelde vergunningsplicht. Zij mogen vuurwapens ontworpen voor het sportschieten en waarvan de lijst wordt vastgesteld door de minister van Justitie, en de daarbij horende munitie voorhanden hebben, op voorwaarde dat hun strafrechtelijke antecedenten, hun kennis van de wapenwetgeving en hun geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren vooraf zijn nagegaan.

Op basis van uw sportschutterslicentie en een model 9 had u volgende vuurwapens voorhanden:

- o een lang vuurwapen met getrokken loop, merk FN, kaliber 9 mm Flobert, serienummer [...];
- o een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Mauser, kaliber .243 Winchester, serienummer [...];
- o een lang vuurwapen met gladde loop, merk Lanber Armas, kaliber 12, serienummer [...];
- o een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Krico, kaliber .22LR, serienummer [...];
- o een pistool, merk Browning, kaliber .22 LR, serienummer [...];
- o een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Walther, kaliber .22LR, serienummer 60793;
- o een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Ruger, kaliber .22 Hornet, serienummer [...].

Op 20 februari 2012 diende u een aanvraag in van een vergunning tot het voorhanden hebben van een revolver, merk Smith&Wesson, model&type 44, kaliber .357 Magnum, serienummer [...], met als wettige reden ‘sportief en recreatief schieten’. De gouverneur ontving deze aanvraag op 15 maart 2012.

De lokale politie van Meetjesland Centrum adviseerde op 12 juni 2012 inzake uw vergunningsaanvraag evenwel ongunstig, gelet op de dossiers:

- GE.54.L3. [...] /2012 d.d. 08/04/2012 (verstoring openbare orde)
- GE. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 (verhoor Johan De Rocker)
- GE.00[...] /2012 d.d. 03/05/2012 (overmaken belastende brief tegen Johan

De Rocker)

- GE.36.L3. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 (illegaal dracht van een vergunningsplichtig vuurwapen)

- GE.36.L3. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 (illegaal bezit van een vergunningsplichtig vuurwapen)

- GE.36.L3. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 (niet respecteren van de veiligheidsmaatregelen).

Dit advies werd in een afzonderlijke brief van 12 juni 2012 (met kenmerk BU 2042/2012) van dezelfde politiedienst als volgt nader gemotiveerd: 'Op 08/04/2012 werd onze interventieploeg gestuurd naar het adres van betrokkene met de melding dat men geweerschoten had gehoord.

Betrokkene gaf aan de inspecteurs toe te hebben geschoten met losse flodders in zijn tuin. Betrokkene was duidelijk dronken en weigerde alle medewerking.

Uit veiligheidsoverwegingen werd betrokkene overgebracht naar het politie-commissariaat en bestuurlijk opgesloten.

In de woning van betrokkene werden uiteindelijk 8 wapens en munitie aangetroffen:

Door verder onderzoek konden ook nog andere inbreuken ten laste van betrokkene worden weerhouden zijnde:

- illegaal dracht van een vergunningsplichtig vuurwapen (pv GE. [...] /2012 d.d. 04/05/2012)

- illegaal bezit van een vergunningsplichtig vuurwapen (pv GE. [...] /2012 d.d. 04/05/2012)

- het niet respecteren van de veiligheidsmaatregelen (pv GE. [...] /2012 d.d. 04/05/2012)

Van deze inbreuken werd telkens een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld die werden verzonden naar het Parket te 9000 Gent.

Tevens heb ik kennis van een anoniem schrijven dat aan mijn dienst werd verzonden op 30/03/2012 ten laste van betrokkene.

In bijlage voeg ik dit schrijven.

Een buurman van betrokkene maakt in een apart schrijven gericht aan de heer procureur des Konings te 9000 Gent melding van het problematisch wapenbezit van betrokkene.

Dit schrijven voeg ik ook in bijlage.

De 7 wapenvergunningen (modellen 9), de sportschutterslicentie, de aangetroffen wapens met munitie werden bestuurlijk in beslag genomen en tegen ontvangstbewijs aan mijn dienst overhandigd.

Het ontvangstbewijs wordt in bijlage gevoegd.'

Naar aanleiding (van) hiervan vroeg de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen op 11 juli 2012 het advies aan de procureur des Konings te Oudenaarde inzake uw vergunningsaanvraag en uw wapenbezit.

Op basis van artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet kan de gouverneur immers - indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren - de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben bij een met reden omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken, na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar men zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen

en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet.

Alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking kan worden genomen, moet de gouverneur - overeenkomstig artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet - het advies inwinnen van de procureur des Konings bevoegd voor uw woonplaats.

De procureur des Konings van Oudenaarde adviseerde op 13 augustus 2012 om over te gaan tot intrekking van uw recht om als houder van een sportschutterslicentie bij wijze van eenvoudige registratie in het CWR wapens bij zich te houden alsook tot weigering van de nieuwe vergunningsaanvraag.

Dit advies werd door de procureur des Konings omstandig gemotiveerd met het volgende:

‘Bij brief van 12 juni 2012 werd door de LP Meetjesland Centrum het negatieve advies met betrekking tot de vergunningsaanvraag door voornoemde voor de aankoop van een nieuwe revolver Smith&Wesson kaliber .357 Magnum, meegedeeld. Er werd in dit schrijven melding gemaakt van een interventie van 08/04/12 tengevolge van het feit dat betrokkene met losse flodders in zijn tuin zou hebben geschoten.

Voor deze feiten werd het dossier GE. [...]//12 opgesteld. Het is de buurman van betrokkene die bij de politie melding maakte van het feit dat hij 2 schoten zou hebben gehoord afkomstig van zijn buurman. Uit het P.V. blijkt dat Johan DE ROCKER bij aantreffen duidelijke tekenen van dronkenschap vertoont; hij heeft bloeddorlopen ogen; er is een doordringende alcoholgeur; hij spreekt met dubbele tongval en wenst niet mee te werken. Uiteindelijk geeft hij toe dat hij twee schoten heeft afgevuurd met een wapen, doch het zouden twee losse flodders betreffen. De plaatsgesteldheid van de woning van waaruit de schoten werden afgevuurd zijn de volgende: het betreft een lintbebouwing waarbij de tuinen aangrenzend zijn aan die van de burens. Op het moment van de feiten waren er ook kinderen aan het spelen. Ook aan de achterzijde van de tuinen is er bebouwing.

De buurman van betrokkene maakte in een apart schrijven gericht aan de procureur des Konings te Gent ook melding van het problematisch wapenbezit door betrokkene.

Naar aanleiding van deze interventie werden bij betrokkene 8 wapens en munitie aangetroffen. Volgende inbreuken werden weerhouden:

- GE. [...]//12 d.d. 04/05/12

Dit dossier betreft de illegale dracht van een vergunningsplichtig vuurwapen, naar aanleiding van het afvuren van 2 patronen met het wapen Lanber Aramas kaliber 12 superposé op 08/04/12.

- GE. [...]//12 d.d. 04/05/12

Dit dossier betreft het illegaal bezit van een vergunningsplichtig wapen.

- GE. [...]//12

Dit dossier betreft het niet-naleven van de veiligheidsvoorschriften met betrekking tot twee vergunningsplichtige vuurwapens.

Daarnaast maakte PZ Meetjesland Centrum ook melding van een anoniem schrijven dat zij hadden ontvangen op 30/03/12 ten laste van betrokkene in verband met de problematische persoonlijkheid van en het problematische wapenbezit door betrokkene. De 7 wapenvergunningen (modellen 9), de sportschutterslicentie en de aangetroffen wapens met munitie werden bestuurlijk in beslag genomen.

Uit het strafregister van betrokkene blijkt dat hij tussen 2003 en 2009 5 veroordelingen door de politierechtbank opliep, waarvan 3 wegens intoxicatie aan het stuur en/of dronkenschap.

In het moraliteitsverslag wordt - wat betreft het karakter van betrokkene - melding gemaakt van het feit dat de personen die hieromtrent werden bevraagd betrokkene omschrijven als agressief, onverdraagzaam en ruw, vooral wanneer hij gedronken heeft.

Wat zijn familiale context betreft, verklaart betrokkene zelf zijn 4 kinderen regelmatig te zien. Uit navraag bij zijn familie, blijkt dit niet te kloppen en hebben zijn kinderen liever geen contact meer met hem omwille van gebeurtenissen uit het verleden.

Betrokkene zelf stelt dat hij wel eens een pintje drinkt. Uit het moraliteitsonderzoek blijkt evenwel dat betrokkene geregeld dronken rondloopt. Ook de ex-vrouw van betrokkene maakt melding van het feit dat betrokkene enorm veel dronk toen ze samen waren. Het problematisch gedrag van betrokkene ten gevolge van het drinken was ook de aanleiding voor de scheiding. Zij stelt vele geweldsdaden te hebben moeten ondergaan. Betrokkene zou enorm agressief zijn wanneer hij gedronken heeft.

Uit het moraliteitsonderzoek blijkt dat betrokkene ANG gekend is voor diverse feiten (2 wapengerelateerde dossiers in 2012 (zie hierboven), gewone diefstal in 1999, opzettelijke vernielingen in 1998, opzettelijke vernielingen in 1997 en opzettelijke slagen en verwondingen in 1987).

De huisbaas en buur van betrokkene stelt dat de problemen die betrokkene heeft enkel te wijten zijn aan overmatig gebruik van alcohol. Geregeld hoort zijn buurman ruzie, geroep en getier komende uit de woning van betrokkene.

De zus van betrokkene omschrijft hem als ruw. Haar broer zou de laatste tijd nog agressiever rondlopen omdat ze zijn 'speelgoed' hebben afgenomen. Ze zegt eveneens dat haar broer veel drinkt. Ze benadrukt dat haar broer wanneer hij gedronken heeft, heel agressief en onhandelbaar is.

Overeenkomstig art. 13 eerste lid van de wapenwet kan de gouverneur, na advies van de procureur des Konings, het recht om een vuurwapen voorhanden te hebben, intrekken wanneer blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. Het voorhanden hebben van een vuurwapen moet voorbehouden worden aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Op basis van de ingewonnen inlichtingen meent mijn ambt dat er sterke aanwijzingen bestaan dat het voorhanden hebben van vuurwapens in hoofde van betrokkene een risico inhoudt voor de fysieke integriteit van betrokkene en/of anderen, alsook voor de openbare orde en veiligheid.

Er is duidelijk sprake van alcoholmisbruik bij betrokkene. Uit de diverse ingewonnen inlichtingen blijkt ook dat dit alcoholmisbruik verantwoordelijk is voor andere problemen in hoofde van betrokkene, waarbij niet in het minst door diverse personen melding wordt gemaakt van het agressieve karakter van betrokkene.

Uit de lastens betrokkene opgestelde politionele dossiers blijkt ook dat hij het moeilijk heeft om bepaalde regels en voorschriften na te leven.

Uit de voorhanden zijnde informatie blijkt dat het bezit van vuurwapens in hoofde van betrokkene onverantwoord is gelet op het inherente risico voor de openbare orde en veiligheid.'.

Bij nazicht van deze processen-verbaal blijkt het volgende:

- proces-verbaal GE. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 - illegaal bezit van een vergunningsplichtig vuurwapen: u had zonder geldige bezittitel een enkelloop geweer, kaliber 9mm Flobert, serienummer [...], voorhanden. U verklaarde dat u dit wapen had gekregen van de weduwe van uw overleden broer. U heeft er tijdens de amnestieperiode ingevolge de nieuwe wapenwet niet aan gedacht om het wapen aan te geven. U stelde dat u meende dat er geen vergunning voor nodig was aangezien

het een oud wapen is. Het illegaal wapen werd gerechtelijk in beslag genomen.

- proces-verbaal GE.36.L3. [...] /2012 d.d. 04/05/2012 - illegale dracht van een vergunningsplichtig vuurwapen: u heeft op 08/04/2012 omstreeks 14u00 2 patronen (losse flodder) afgevuurd met het wapen Lanber Armas kaliber 12 superposé. U verklaarde hierover dat u bezoek had van uw schoonbroer en uw zus. Jullie waren bezig over het feit dat jullie naar een trouwfeest moesten om een schieting te gaan doen. U stelde voor om 2 losse flodders af te schieten. U heeft de patronen afgevuurd terwijl u de loop van het wapen naar de grond richtte. U stelde zeker op geen personen of gebouwen te hebben gericht. Op het moment van de feiten had u naar eigen zeggen anderhalve pils gedronken. U stelde zeker niet dronken geweest te zijn.

Ingevolge deze feiten werden uw overige 8 wapens, zijnde 7 vergunde wapens en een luchtdrukgeweer, bestuurlijk in beslag genomen.

- aanvankelijk proces-verbaal GE.54.L3. [...] /2012 d.d. 08/04/2012 - verstoring van de openbare orde: betreft eveneens het schietincident van 08/04/2012. Het proces-verbaal vermeldde dat u duidelijke tekenen van dronkenschap vertoonde. U had bloeddoorlopen ogen, een doordringende alcoholgeur, u sprak met dubbele tongval en u wenste niet mee te werken met de politionele diensten. U werd geboeid meegenomen naar het bureel voor verdere afhandeling. Aanvankelijk stelde u van niks te weten. Uiteindelijk gaf u de feiten wel toe. U werd bestuurlijk aangehouden. Wanneer u opnieuw in vrijheid werd gesteld, was u nog steeds niet onder de indruk van de feiten die zich hebben voorgedaan en lachte u deze weg.

De bestuurlijke aanhouding werd opgelegd wegens uw dronken toestand, het effectief afvuren van twee patronen en de plaatsgesteldheid van uw woning. Het betreft met name een lintbebouwing en uw tuin grenst aan deze van de burenen. Op het moment van de feiten waren er ook kinderen aan het spelen. Aan de achterzijde van uw tuin is er ook bebouwing.

Bij controle van de wapens die op uw naam geregistreerd werden, blijkt dat u twee wapens heeft meegegeven aan de lokale politie, waarvan er één een vrij verkrijgbaar wapen is (een luchtdrukgeweer) en het ander een vergunningsplichtig vuurwapen waarvoor u geen vergunning heeft. Aangezien er nog twee wapens op uw naam geregistreerd stonden die u niet heeft mee gegeven met de lokale politie, dient deze zich opnieuw bij u thuis aan. Na enige aarzeling geeft u toe nog twee wapens te hebben. In uw woning worden deze twee wapens aangetroffen in de slaapkamer zonder enige beveiliging aan de wapens.

- drie veroordelingen door de politierechtbank te Gent wegens intoxicatie aan het stuur/dronken sturen of in soortgelijke staat: op 21 mei 2003, op 18 juni 2004 en op 16 februari 2005

In het kader van de behandeling van uw verzoekschrift tot hoger beroep werd opnieuw advies gevraagd aan de procureur des Konings.

Deze adviseerde op 22 maart 2013 om het eerder negatief advies te handhaven en zich aan te sluiten bij de beslissing van de gouverneur dat wapenbezit in uw hoofde niet verenigbaar is met de openbare orde, rust en veiligheid. Als motivering worden volgende elementen door de procureur aangehaald:

- ‘- het lopende opsporingsonderzoek GE.54.L3. [...] /12 (betreffende het afvuren van twee schoten in zijn tuin) en de erbij gevoegde dossiers GE.36.L3.336[...] /0/12 (betreffende illegale dracht vergunningsplichtig vuurwapen), GE.3613. [...] /12 (betreffende illegaal bezit vergunningsplichtig vuurwapen), GE.3613. [...] /12 (niet-naleven veiligheidsvoorschriften);

- het strafregister (5 veroordelingen voor de politierechtbank tussen 2003 en 2009, waarvan 3 wegens intoxicatie aan het stuur en/of dronkenschap);

- het moraliteitsverslag d.d. 20 juli 2012 van PZ Meetjesland Centrum

waaruit blijkt dat de persoonlijkheid van betrokkene wordt omschreven als agressief, onverdraagzaam en ruw, vooral wanneer hij gedronken heeft;

- de vermeldingen in de Algemene Nationale Gegevensbank voor diverse feiten (2 wapengerelateerde dossiers in 2012 (zie hierboven), gewone diefstal in 1999 (GE.18. [...] /99 - kopie zie bijlage), opzettelijke vernielingen in 1998 (GE.92.62. [...] /98 - zie kopie bijlage) en in 1997 (GE.50.62. [...] /97 (zonder gevolg - kopie zie bijlage), opzettelijke slagen en verwondingen in 1987); alsook de verwijzing naar het opgestelde P. V. van inlichtingen d.d. 20/06/10 GE.36.L3. [...] /10 (zie kopie in bijlage) waaruit blijkt dat betrokkene de wapenreglementering heeft trachten te omzeilen door de regularisatie aan te vragen voor een wapen dat hij pas na de inwerkingtreding van de nieuwe wapenwet heeft aangekocht;’.

In een mailbericht van 19 augustus 2013 werd de federale wapendienst tevens ingelicht dat u in het dossier GE.36.L3 [...] /12 en de erbij gevoegde dossiers een minnelijke schikking werd gegeven van 250 euro die door u werd betaald. Deze dossiers zijn bijgevolg afgesloten.

Uw raadsman heeft middels een afschrift van het volledige administratieve dossier kennis kunnen nemen van de inhoud van voormelde adviezen.

Hierop deelt uw raadsman volgende bijkomende argumenten mee:

Het opsporingsonderzoek inzake de dossiers GE.54.L3. [...] /12 en de erbij gevoegde dossiers GE.3613. [...] /12 en GE.36.L3. [...] /12 werd beëindigd zonder vervolging.

De feiten worden door u niet betwist doch staan volgens uw raadsman niet in verhouding tot de intrekking van uw sportschutterslicentie, de inbeslagname van uw vergunde wapens alsook de weigering van een vergunningsaanvraag.

Uw laatste veroordeling wegens intoxicatie in het verkeer dateert van 16.02.2005, dus meer dan zeven jaar geleden en tevens van meer dan drie jaar voor dat u sportschutter werd. U stelt overigens geen drankprobleem te hebben.

U betwist de omschrijving van uw persoonlijkheid door de procureur des Konings en verscheidene verklaringen van personen uit uw omgeving (werk, familie, sportschuttersvereniging edm.) tonen volgens u aan dat deze omschrijving niet strookt met de werkelijkheid. Er wordt volgens uw raadsman tevens verwezen naar een moraliteitsverslag waarvan u geen kennis heeft kunnen nemen, hetgeen uw rechten van verdediging schendt.

Wat betreft de andere elementen die werden aangehaald, stelt uw raadsman:

- ‘gewone diefstal (1999): diefstal van een fiets - feiten onmiddellijk door u bekend, geen vervolging;

- opzettelijke vernielingen (1997-1998: stukslaan ruit (zoals blijkt uit proces-verbaal nummer GE.92.62. [...] /98 heeft u zelf de politie gecontacteerd om te melden dat u dit had gedaan - geen vervolging);

- vandalisme auto ex-echtgenote (feiten betwist door cliënt - geen vervolging);

- opzettelijke slagen en verwondingen in 1987? Hiervan wordt geen enkel pv voorgelegd, noch wordt er verwezen naar een dossiernummer of wordt er enige uitleg verschaft waarover dit gaat, waarom er niet werd vervolgd...

- pv van inlichtingen d.d. 20.05.2010 GE.3613.4156/10: er werd u verkeerdelijk een model 6 afgeleverd terwijl u daarop geen recht zou hebben gehad.

Uw raadsman stelt tevens dat deze bijkomende elementen allen dateren van minimaal 15 jaar geleden en dat bovendien de dossiers zonder gevolg werden gekla(s)seerd.

U stelt geen alcoholprobleem te hebben en niet agressief te zijn. U erkent uw fout van het lossen van 2 losse flodders op 8.04.2012 doch meent dat deze

fout geenszins in verhouding staat met de bestreden beslissing.’

Volgens uw raadsman zijn het afvuren van 2 losse flodders, het bijhouden van het niet-vergunde wapen van uw broer en het niet correct beveiligen van 2 wapens, geenszins van die aard dat zij zouden duiden op een gevaar voor de openbare orde en veiligheid.

De verklaringen van uw werkgever, de voorzitter van de schietclub, uw zus en een bijzonder veldwachter tonen volgens uw raadsman aan dat het beeld dat van u werd geschetst geenszins overeenstemt met de werkelijkheid.

Er is volgens u dan ook geen sprake van een risico op het verstoren van de openbare orde door het u toestaan van wapenbezit.

De omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving voorziet dat het moeilijk denkbaar is dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt. Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit.

In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens dat stelt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Uit voorgaande elementen blijkt dat er inzake uw algemene moraliteit en persoonlijkheid bij de gouverneur van Oost-Vlaanderen ernstige twijfels ontstonden n.a.v. (de) het schietincident van 8 april 2012.

Nazicht van het betreffende proces-verbaal toont aan dat u de feiten ook niet betwist, doch dat u ze niet ernstig genoeg acht om een algehele intrekking van uw recht om vuurwapens voorhanden te hebben, te rechtvaardigen.

Het proportionaliteitsbeginsel vereist inderdaad dat er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de motieven en de beslissing welke op grond ervan is genomen. Een beslissing waartoe geen redelijk denkend mens bij een afweging van de betrokken belangen had kunnen geraken, doet immers vermoeden dat de vereiste belangenafweging niet heeft plaatsgehad.

In casu zijn de af te wegen belangen de openbare orde en veiligheid (zowel voor uzelf als voor uw omgeving) enerzijds, en de vrijheid om uw hobby als sportschutter te kunnen uitoefenen anderzijds. Meer bepaald moet overwogen worden of wapenbezit in uwen hoofde de openbare orde zou kunnen verstoren.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning. De wapenvergunning (of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens) is dus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe om preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden (cf. rechtspraak van de Raad van State, o.m. [...]).

Opdat een vergunning of het recht tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden ingetrokken, is het niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende (cf. rechtspraak van de Raad van State, o.m. [...]).

Uit uw dossier is gebleken dat u meerdere inbreuken pleegde op de wapenwet. Deze inbreuken betreffen het illegaal voorhanden houden van een vergunnings-

plichtig vuurwapen, het niet respecteren van de veiligheidsmaatregelen bij de bewaring van vuurwapens en niet in het minst het schieten met een vuurwapen in de tuin terwijl dit duidelijk waarneembaar was door burens en terwijl er vlakbij spelende kinderen waren.

Deze feiten ontkent u niet.

Ook al acht u deze feiten niet zwaarwichtig genoeg om een algehele intrekking van uw recht om vuurwapens voorhanden te hebben, te kunnen rechtvaardigen, desalniettemin dienen deze feiten als ernstig en relevant te worden beschouwd bij de beoordeling van het eventueel toestaan van verder wapenbezit in uw hoofde.

Uit nazicht van uw administratief dossier blijkt tevens dat u driemaal werd veroordeeld voor intoxicatie aan het stuur en/of dronken sturen. De laatste veroordeling dateert inderdaad reeds van zeven jaar geleden. Hieruit afleiden dat er sindsdien geen alcoholmisbruik meer plaatsvond kan evenmin als hieruit afleiden dat u een alcoholprobleem heeft.

Het dossier bevat daarnaast verscheidene subjectieve elementen die zowel aantonen als ontkrachten dat u een problematisch alcoholgebruiker zou zijn.

Desalniettemin verklaarden de opstellers van het proces-verbaal van het schietincident op 8 april 2012 dat u toen duidelijke tekenen van dronkenschap vertoonde (bloeddoorlopen ogen, doordringende alcoholgeur, dubbele tongval). U verklaarde zelf dat u op het moment van het schietincident anderhalve pils had gedronken en dat u dus niet dronken was.

Wat vast staat, is dat u alcoholgebruik combineerde met het (onrechtmatig) gebruik van een vuurwapen.

U pleegde in het zeer recente verleden verschillende inbreuken op de wapenwet. Zowel de lokale politie als de procureur des Konings hebben meermaals zeer omstandig gemotiveerd waarom wapenbezit in uw hoofde een gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid. Centraal staat daarbij dat u in het recente verleden in uw tuin, in de onmiddellijke omgeving van aanpalende tuinen en bebouwing alsook van spelende kinderen, met een vuurwapen heeft geschoten (losse flodders) en dit nadat u alcohol had gedronken.

De minister van Justitie is dan ook van oordeel dat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens mag voorhanden hebben.

Uit deze feiten en het gevoerde onderzoek moet vastgesteld worden dat er ernstige en concrete redenen zijn die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan betekenen. Uw gedrag biedt niet de vereiste waarborgen waardoor u niet kan genieten van het noodzakelijke vertrouwen dat moet kunnen worden gesteld in een wapenbezitter.

De gouverneur van Oost-Vlaanderen heeft dan ook terecht beslist om uw vergunningsaanvraag te weigeren en om uw vergunning en uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

Zolang het gevaar voor openbare orde in uwen hoofde bestaat, kan u geen vergunningsplichtige vuurwapens meer voorhanden hebben.”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 28, § 2, van de wapenwet, van het rechtszekerheidsbeginsel en van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*. Hij zet uiteen dat het ontvangstbewijs van de bestuurlijke inbeslagname van de wapens aan hem werd uitgereikt op 14 mei 2012 zodat de beslissing van de gouverneur van 20 augustus 2012 werd genomen buiten de termijn van drie maanden voorgeschreven door artikel 28 van de wapenwet. Bij gebrek aan een tijdig besluit tot intrekking, schorsing of beperking moesten de in beslag genomen voorwerpen worden vrijgegeven en de erkenningen en vergunningen worden teruggegeven. Bovendien wordt in de bestreden beslissing niet ingegaan op dit middel dat verzoeker in zijn beroep tegen de beslissing van de gouverneur had aangevoerd. Dit vormt een inbreuk op de formelemotiveringsplicht.

In de laatste memorie betoogt verzoeker dat de in het auditorsverslag uiteengezette stelling, dat de onregelmatigheid van de inbeslagname van de wapens, munitie en documenten niet tot gevolg zou hebben dat de gouverneur en in beroep, de minister van Justitie niet meer bevoegd zouden zijn om het recht tot voorhanden hebben van de wapens en bijhorende munitie in te trekken, onjuist is omdat dit zou betekenen dat de onregelmatige handeling gedekt zou worden door een achteraf genomen beslissing, wat volgens verzoeker indruist tegen het rechtzekerheidsbeginsel.

Beoordeling

5. Artikel 28, § 2, van de wapenwet luidt:

“§ 2. In geval van gevaar voor de openbare orde of voor de fysieke integriteit van personen, dat ze concreet moeten aanwijzen, kunnen officieren van gerechtelijke politie en officieren van administratieve politie bovendien wapens, munitie en de in deze wet genoemde erkenningen en vergunningen (...) in beslag nemen. Een ontvangstbewijs dient te worden afgeleverd en de rechten van derden dienen te worden gevrijwaard.

Ze oefenen deze bevoegdheid uit in afwachting van een beslissing tot intrekking, schorsing of beperking terzake van de plaatselijk bevoegde gouverneur, die van hen onverwijld de daartoe nodige informatie ontvangt. De gouverneur beslist binnen de drie maanden van de uitreiking van het ontvangstbewijs, zoniet worden de in beslag genomen voorwerpen vrijgegeven en worden de erkenningen en vergunningen teruggegeven, onder voorbehoud van elk gerechtelijk beslag.

Het beslag en de beslissing van de gouverneur kunnen ook betrekking hebben op vrij verkrijgbare vuurwapens die projectielen afschieten.”.

Deze bepaling regelt de bevoegdheden van officieren van gerechtelijke politie en officieren van administratieve politie inzake het toezicht op de naleving van de wapenwet en meer bepaald de bevoegdheid tot het administratief, al dan niet voorlopig beslag op wapens, munitie en documenten met betrekking daartoe door deze officieren, wanneer er gevaar voor de openbare orde of voor de fysieke integriteit van personen bestaat. Eén van de wettelijk bepaalde waarborgen is dat dit beslag evenwel voorlopig is, in afwachting van een administratieve beslissing van de gouverneur (*cf. Parl. St. Kamer 2005-2206, nr. 51 2263/001, 33*). Indien de gouverneur binnen de wettelijke termijn van drie maanden niet heeft beslist, dan heeft dit tot rechtsgevolg dat een einde komt aan dit door de betrokken officier gelegde bewarend beslag en dat de (administratief) in beslag genomen voorwerpen worden vrijgegeven en de inbeslaggenomen erkenningen en vergunningen worden teruggegeven. Daaruit volgt evenwel niet dat de gouverneur op grond van artikel 13, eerste lid, van de wapenwet - of in beroep de minister van Justitie op grond van artikel 30 van de wapenwet - zijn bevoegdheid verliest om het recht om een vergunningsplichtig wapen voorhanden te hebben, te beperken, te schorsen of in te trekken indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren.

6. Uit wat voorafgaat volgt dat het niet beslissen door de gouverneur binnen de in artikel 28, § 2, tweede lid, van de wapenwet bepaalde termijn niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden en derhalve niet de door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen kan schenden. Alleen al omdat dit middel niet dienend is, verplicht de formelemotiveringsplicht voorts de verwerende partij niet om in de bestreden beslissing in te gaan op dit middel opgeworpen door verzoeker in zijn verzoekschrift ingediend in het raam van het administratief beroep.

7. Het eerste middel kan niet tot nietigverklaring leiden.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 31 van de wapenwet, van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*. Hij zet uiteen dat het besluit van de gouverneur werd genomen buiten de daartoe voorziene wettelijke termijn van zes maanden. De overweging in de bestreden beslissing dat het miskennen van de beginselen van behoorlijk bestuur door de gouverneur van Oost-Vlaanderen niet meer ter zake zou doen aangezien het ingestelde beroep een volledig nieuwe beoordeling van het dossier inhoudt, is volgens verzoeker een miskennen van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*. De burger moet immers kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid en op het respecteren van de wettelijke regels, procedures en termijnen.

Beoordeling

9. Het auditoraat besluit tot de niet-ontvankelijkheid van het middel op grond van de volgende overwegingen.

In de eerste plaats zijn de termijnen bedoeld in artikel 31 van de wapenwet termijnen van orde, aangezien geen sanctie is bepaald bij het overschrijden ervan. Vervolgens wordt opgemerkt dat verzoeker geen belang heeft bij het middel. Het gegrond bevinden ervan zou immers de vaststelling inhouden dat de gouverneur geen bevoegdheid meer heeft om over de vergunningsaanvraag van verzoeker uitspraak te doen. Het na een vernietigingsarrest te verlenen rechtsherstel zou niet inhouden dat de aanvraag van verzoeker ontvankelijk en gegrond moeten verklaard worden, zodat de beweerde overschrijding van de in artikel 31 van de wapenwet voorgeschreven termijn verzoeker niet de gevraagde vergunning zou opleveren. Tot slot wordt in herinnering gebracht dat de beroepsmogelijkheid, voorzien in artikel 30 van de wapenwet, een georganiseerd administratief beroep is met devolutieve werking. Dit betekent dat de minister van Justitie zich een eigen oordeel moet vormen over de zaak en de zaak definitief beslecht waarbij zijn beslissing in de plaats komt van de beslissing van de gouverneur zodat deze geen rechtsgevolgen meer heeft. Er moet dan ook geen acht meer worden geslagen op mogelijke onregelmatigheden waarmee de procedure in eerste aanleg zou zijn behept, aangezien eventuele onregelmatigheden in de procedure in eerste aanleg worden gedekt door de beslissing in graad van beroep.

10. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Hij beperkt zich immers in de laatste memorie tot de verwijzing naar wat hij ter zake heeft uiteengezet in zijn vroegere procedurestukken en tot de bemerking dat hij volhardt, zonder dat hij een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weergeeft.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het tweede middel niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

11. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 13 van de wapenwet, van artikel 6 van het Europees Verdrag ‘tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden’, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (hierna: het EVRM) en van artikel 14, lid 2 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 ‘inzake burgerrechten en politieke rechten’ (hierna: het BUPO) en van de materiële motiveringsplicht. Hij zet uiteen dat het geheel ten onrechte is dat werd geoordeeld dat zijn wapenbezit de openbare orde kan verstoren.

Verwijzend naar zijn verklaring die hij bij zijn verhoor op 8 april 2012 heeft afgelegd, stelt hij dat hij “zich ervan bewust [is] dat hij een fout heeft gemaakt door twee ‘losse flodders’ af te schieten”, maar dat dit incident volledig uit zijn context werd gerukt en dat het om niets meer gaat dan een stommiteit zonder enig gevaar of kwaad opzet. Daarnaast had verzoeker één wapen in huis waarvoor hij geen vergunning had, doch het betrof een oud wapen van zijn overleden broer, waarmee wellicht niet meer kan worden geschoten en dat hij wenst alsnog te regulariseren. De feiten die vermeld worden in een strafdossier kunnen niet als bewezen worden beschouwd en op basis van dergelijke feiten kan volgens verzoeker dan ook niet worden besloten dat er een risico voor de openbare orde en veiligheid bestaat. Verzoeker ziet hierin dan ook een schending van het vermoeden van onschuld, van artikel 6 EVRM en van artikel 14, tweede lid BUPO. Verzoeker is voorts van mening dat hij zich altijd voorbeeldig heeft gedragen als sportschutter. Hij stelt noch een alcohol-, noch een agressieprobleem te hebben en hij wordt ten onrechte door zijn buurman en een anonieme getuige afgeschilderd als een gevaarlijk persoon. Op het moment van het incident had hij een pintje gedronken, doch verzoeker ontkent formeel dat hij dronken was. Hij was wel

enorm onder de indruk van het machtsvertoon van de politie toen deze bij hem binnenviel.

Volgens verzoeker trekt de verwerende partij uit verschillende elementen ten onrechte de conclusie dat hij een agressieprobleem of een drankprobleem zou hebben, en dat hij onhandelbaar en gevaarlijk uit de hoek zou komen bij overmatig alcoholmisbruik. Wat de vijf veroordelingen door de politierechtbank betreft, dateert de laatste veroordeling die verband houdt met alcoholintoxicatie van 16 februari 2005, dus meer dan zeven jaar geleden, zodat de veroordelingen voor alcoholintoxicatie niet kunnen volstaan om de bestreden beslissing te ondersteunen. Wat het moraliteitsverslag en de getuigenissen van zijn ex-vrouw, kinderen en zus betreft, maken deze geen deel uit van het administratief dossier zodat noch verzoeker, noch de verwerende partij er kennis konden van nemen. Bovendien zijn die verklaringen niet objectief, hetgeen hij ondersteunt aan de hand van een aantal schriftelijke getuigenverklaringen waaruit volgens hem blijkt dat hij bekend staat als een behulpzaam en aangenaam persoon en helemaal niet als een agressieve man met een drankprobleem zoals zijn buurman beweert. Wat het schrijven van de buurman/verhuurder van verzoeker betreft, vermoedt verzoeker dat de brief van zijn buurman die tevens de verhuurder is van zijn woning, te maken heeft met het feit dat die wenst de woning zelf in gebruik te kunnen nemen, zoals blijkt uit de opzegging van de huurovereenkomst die verzoeker inmiddels heeft ontvangen. Wat tot slot het anoniem schrijven betreft, kan hieraan geen enkele waarde worden gehecht. Verzoeker besluit dat er geen sprake is van problematisch wapenbezit. Het afvuren van twee losse flodders en het bezit van een niet vergund maar onbruikbaar wapen van zijn broer zijn niet van die aard dat dit zou duiden op een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. De verklaringen van verschillende personen die zeer regelmatig contact hebben met verzoeker, tonen aan dat van hem een beeld wordt geschetst dat niet overeenstemt met de werkelijkheid.

Tot slot betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing in belangrijke mate gebaseerd is op getuigenissen, beweringen en stukken die zich

niet in het administratief dossier bevinden (te weten het moraliteitsverslag en diverse negatieve getuigenissen waarnaar wordt verwezen in het negatief advies van de procureur des Konings). Aangezien deze stukken zich niet in het administratief dossier bevinden, kan hij hierover geen verweer voeren en worden zijn rechten van verdediging geschonden. Voorts is er een schending van de motiveringsplicht nu de bestreden beslissing klaarblijkelijk steunt op elementen die geen deel uitmaken van het administratief dossier.

12. In de laatste memorie volhardt verzoeker in zijn standpunt dat de bestreden beslissing (mede) gebaseerd is op getuigenissen, beweringen en stukken die niet in het administratief dossier zitten. Zo wordt het advies van de procureur des Konings van Oudenaarde in zijn geheel overgenomen in de bestreden beslissing en wordt daarin verwezen naar door verzoeker niet-verifieerbare stukken. In de bestreden beslissing wordt bovendien wel degelijk gesteld dat verzoeker een onevenwichtige persoonlijkheid en een drankprobleem zou hebben terwijl hij reeds heeft uiteengezet dat er in zijn hoofde geen sprake is van een psychische onevenwichtigheid, dat de echtelijke conflicten reeds dateren van meer dan 20 jaar geleden en dat hij zich geenszins “regelmatig in dronken toestand” bevindt. Er is volgens verzoeker ook geen enkel objectief element dat deze beweringen aantoont.

Beoordeling

Wat de schending betreft van artikel 13 van de wapenwet en van de artikelen 6 EVRM en 14, lid 2 BUIPO

13. Artikel 30 van de wapenwet luidt:

“Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangetekend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na

vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift.”.

Dit voorschrift bepaalt een georganiseerd administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene, de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren. Op grond van de devolutieve werking van het beroep, beschikt de minister of zijn gemachtigde aldus over dezelfde beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

De wapenwet bepaalt niet op grond van welke criteria, de mogelijke verstoring van de openbare orde moet worden beoordeeld. De beroepsinstantie beschikt te dezen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt aan de Raad van State in het raam van zijn wettigheidstoezicht niet toe om desgevraagd zelf een beoordeling te maken van de vraag of het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. De Raad van State is enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

14. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.4). In wezen blijkt hieruit dat aan verzoeker meerdere inbreuken op de wapenwet ten laste worden gelegd. Deze inbreuken betreffen “het illegaal voorhanden houden van een vergunningsplichtig vuurwapen, het niet respecteren van de veiligheidsmaatregelen bij de bewaring van vuurwapens en niet in het minst het schieten met een vuurwapen in de tuin terwijl dit duidelijk waarneembaar was door burens en terwijl er vlakbij spelende kinderen waren.”

Verzoeker betwist deze feiten op zich niet maar hij tracht ze wel te minimaliseren. Zo stelt hij dat het schietincident uit zijn context werd gerukt en slechts een “stommitieit” betreft, dat hij slechts met “losse flodders” heeft geschoten en dat het niet vergunde wapen het oude, niet meer bruikbare, wapen van zijn overleden broer zou zijn waarvan hij was vergeten het te regulariseren. Vooreerst kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij meent dat feiten vermeld in een strafdossier niet als bewezen kunnen worden beschouwd en dat op basis daarvan kan besloten worden dat een risico voor de openbare orde of veiligheid zou bestaan. De beroepsinstantie kan bij de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid immers de door de politie vastgestelde feiten in aanmerking nemen en bewezen achten, ook al hebben deze niet tot een eventuele veroordeling geleid. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld staat daar niet aan in de weg, los van de vraag of de door verzoeker geschonden geachte artikelen 6 EVRM en 14, lid 2 BUPO te dezen toepassing vinden.

Wat voorts de kritiek van verzoeker betreft inzake zijn drankprobleem, wordt in de bestreden beslissing weliswaar melding gemaakt van verzoekers eerdere veroordelingen wegens intoxicatie aan het stuur en/of dronken sturen, maar wordt daarbij ook gesteld dat daaruit niet kan worden afgeleid dat er sindsdien geen alcoholmisbruik meer plaatsvond, maar dat evenmin hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker een drankprobleem zou hebben. Er wordt in de bestreden beslissing wel gewezen op het proces-verbaal van het schietincident op 8 april 2012, waaruit blijkt dat verzoeker duidelijke tekenen van dronkenschap vertoonde én op verzoekers verklaring dat hij op het moment van het schietincident

anderhalve pils had gedronken maar niet dronken was. Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift dat hij op het bewuste moment had gedronken zodat de verwerende partij de grenzen van de redelijke uitoefening van haar beoordelingsbevoegdheid niet te buiten is gegaan door te stellen dat verzoeker “alcoholgebruik combineerde met het (onrechtmatig) gebruik van een vuurwapen”. In zijn laatste memorie voert verzoeker nog aan dat in de bestreden beslissing wel degelijk wordt gesteld dat hij een onevenwichtige persoonlijkheid en een drankprobleem zou hebben, ook al zijn er geen objectieve elementen die deze beweringen aantonen. Verzoeker richt deze kritiek - voor zover deze voor het eerst in de laatste memorie geuite kritiek ontvankelijk zou zijn - echter op de passage in de bestreden beslissing waarin de algemene criteria van de omzendbrief van 25 oktober 2011 voor het uitreiken van een wapenvergunning worden weergegeven. Daarmee wordt geen uitspraak gedaan over verzoekers persoonlijkheid.

Wat verzoekers kritiek betreft inzake het moraliteitsverslag en de getuigenissen van diverse personen zoals van zijn ex-vrouw, kinderen, zus, buurman en anonieme getuigenis, blijkt uit de formele motivering van de bestreden beslissing dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing in de eerste plaats heeft gesteund op de elementen van het strafdossier, zijnde objectieve vaststellingen gedaan door de lokale politie. Het feit dat in de bestreden beslissing het advies van de procureur des Konings is opgenomen, doet aan die vaststelling geen afbreuk. De kritiek die verzoeker ter zake aanbrengt en die hij ondersteunt aan de hand van eigen getuigenverklaringen om aan te tonen dat hij geen agressief persoon zou zijn, is dan ook irrelevant en derhalve niet dienend.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verwerende partij de grenzen van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid niet te buiten gaat door uit deze feiten te besluiten dat het voorhanden hebben van wapens door verzoeker de openbare orde kan verstoren. De argumenten en feitelijke beschouwingen die verzoeker aangeeft, geven weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling dan de verwerende partij van het gevaar dat hij zou vormen voor de openbare orde en veiligheid, maar verzoeker maakt hiermee niet aannemelijk dat de verwerende

partij in verband met de beoordeling ervan, tot een conclusie is gekomen die de grenzen van de redelijkheid te buiten zou gaan.

15. Tot slot werd aan verzoekers raadsman met een brief van 9 augustus 2013 een afschrift van het administratief dossier toegezonden. Deze heeft daarop op 28 augustus 2013 als aanvulling op zijn beroepschrift, aanvullende verweermiddelen ingediend. Derhalve heeft verzoeker verweer kunnen voeren ten aanzien van de stukken waarop de bestreden beslissing steunt, hetgeen volstaat.

Wat de schending van de materiële motiveringsverplichting betreft

16. Verzoeker voert in het middel ook de schending aan van de materiële motiveringsplicht

Wat dit beginsel betreft wordt in het verzoekschrift geen specifieke argumentatie opgebouwd, zodat deze grief geacht moet worden ofwel samen te vallen met wat hiervóór al is besproken, ofwel niet ontvankelijk te zijn.

17. Het derde middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van middel

18. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van de wapenwet, van het proportionaliteitsbeginsel, van het motiverings- en van het redelijkheidsbeginsel. Hij zet uiteen dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom tot de intrekking is overgegaan van zijn recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens en niet tot de schorsing van dat recht. Hij erkent dat er een eenmalig incident is geweest waarbij hij twee “losse flodders” heeft afgeschoten in zijn tuin, maar hij stelt dat hij helemaal niet onverdraagzaam, ruw of agressief is, of problematisch drinkgedrag zou vertonen

en dat hij bij dit incident helemaal niet dronken was. Wat de veroordelingen betreft waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, merkt verzoeker op dat deze dateren van meer dan zeven jaar geleden, van voor hij sportschutter werd. Deze feiten hadden niets te maken met wapens of geweld, zodat op grond van die feiten niet zonder meer kan worden besloten tot de intrekking van zijn recht om wapens voorhanden te hebben. In de bestreden beslissing wordt niet uiteengezet waarom niet werd geopteerd voor een tijdelijke beperking of schorsing van het recht om vuurwapens voorhanden te hebben, hoewel dit een redelijke en aangepaste maatregel zou zijn geweest die hem de kans zou hebben geboden te bewijzen dat het voorval van 8 april 2012 eenmalig was en dat hij het zeer nauw neemt met de veiligheids- en gebruiksrichtlijnen van de wapenwet.

Beoordeling

19. Het auditoraat besluit tot de ongegrondheid van dit middel op grond van de volgende overwegingen.

In zover verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom zijn recht om vuurwapens voorhanden te hebben niet wordt geschorst, maar ingetrokken, dient te worden opgemerkt dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij in haar beoordeling wel degelijk aandacht heeft besteed aan de evenredigheid tussen de zwaarwichtigheid van de feiten en de aard van de genomen maatregel. Zoals uit het onderzoek van het derde middel blijkt, zijn de feiten niet te herleiden tot een “eenmalig incident”. Wat de inbreuken op de wapenwetgeving betreft, maakte verzoeker zich niet alleen schuldig aan het schieten met losse flodders in zijn tuin, maar ook aan onwettig wapenbezit en het niet in acht nemen van de veiligheidsvoorschriften bij het bewaren van zijn wapens. Wat de drie veroordelingen voor alcoholintoxicatie betreft waarvan de laatste dateert van 2005, dient te worden opgemerkt dat het bestuur rekening mag houden met minder recente feiten, wanneer ook recente feiten er op wijzen dat het wapenbezit van de betrokkene een gevaar kan opleveren voor de openbare orde en veiligheid.

Bovendien hebben de verbalisanten bij het schietincident op 8 april 2012 bij verzoeker duidelijke tekenen van dronkenschap vastgesteld en blijkt ook uit de verklaringen van verzoeker dat hij, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, alcoholgebruik combineerde met het onrechtmatig gebruik van een vuurwapen. Te dezen blijkt niet dat de verwerende partij buiten alle redelijkheid om beslist heeft dat aan verzoeker, vanwege de in de bestreden beslissing vermelde feiten, om redenen van openbare orde het recht op wapenbezit moet ontzegd worden.

20. Verzoeker betwist deze conclusie niet. Hij beperkt zich immers in de laatste memorie tot de verwijzing naar wat hij ter zake heeft uiteengezet in zijn vroegere procedurestukken en tot de bemerking dat hij volhardt, zonder dat hij een andere visie op de beoordeling door het auditoraat weergeeft.

De Raad van State ziet geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, het vierde middel ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques